CURTEA DE APEL NORD

Prima instanță: judecătoria Bălți, sediul Central (judecătorul V. Pădurari)
Dosarul nr.3r-20/25 (2-24043284-03-3r-12032025)

D E C I Z I E
Colegiul Civil și de Contencios administrativ

09 iunie 2025 mun. Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Elena Grumeza
Judecătorii Svetlana Ghercavii, Natalia Costaș

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Dabija Eduard prin intermediul avocatului Botnari Vitalia, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 martie 2025, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dabija Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia către Biroul Vamal Nord privind anularea actelor administrative, -

a c o n s t a t a t:

La 18 aprilie 2024 Dabija Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia a înaintat în instanţa de judecată, acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord privind anularea actelor administrative.

Prin cererea de chemare în judecată Dabija Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia solicită anularea actelor administrative individual defavorabile şi anume anularea răspunsului nr.28/11-4551 din 05.04.2024 emis de Serviciul Vamal pe marginea cererii prealabile privind suspendarea executării; anularea Deciziei de Regularizare nr.300 din 12.12.2023; anularea Deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârzieri (penalităților), amenzilor și contravalorii mărfurilor nr.04 din 22.01.1024.

Totodată, una din solicitările reclamantului este de a dispune suspendarea Deciziei de regularizare nr.300 din 12.12.2023 și deciziei cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor nr.04 din 22.01.1024, emisă de Serviciul Vamal al Republicii Moldova Biroul Vamal Nord în privința Dabija Eduard în temeiul deciziei asupra cazului de contravenție nr.309/2023 din 31.03.2023.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 martie 2025 s-a respins cererea înaintată de Dabija Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia, cu privire la suspendarea executării Deciziei de Regularizare nr.300 din 12.12.2023 și Deciziei nr.04 din 22.01.2024 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, a majorărilor de întârziere, amenzilor și a contravalorii mărfurilor emise de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM, ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 7 martie 2025 Dabija Eduard prin intermediul avocatului Botnari Vitalia, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 5 martie 20252025, aceasta fiind expediată recurentului și reprezentantului acestuia la aceeași dată, la 7 martie 2025 avocatul Botnari Vitalia în calitate de reprezentat al recurentului a depus recurs, prin urmare, Colegiul Civil conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Botnari Vitalia în interesele lui Dabija Eduard și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării.

Invocă că, la caz sunt întrunite motivele suspendării în temeiul art. 172 alin. (2) Cod administrativ și anume a adus argumente precum că persistă existența unor suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ defavorabil, în acest sens a indicat că Dabija Eduard a vândut automobilul altei persoane, ceea ce intră deja în obligația noului cumpărător să scoată mașina de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Recurentul a preîntâmpinat noul cumpărător despre obligațiile care le-a însușit odată cu procurarea acestui automobil.

Referitor la existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative individuale

defavorabile și anume, decizia de regularizare și decizia de declanșare a procedurii de executare silită reclamantului îi este cazat un prejudiciu materia considerabil.

E justifică perpetuarea vătămării drepturilor pretinse pentru o perioadă îndelungată de timp până la o eventuală hotărâre definitivă, iar acest drept ar putea rămâne iluzoriu, în vederea evitării unor consecințe grave și ireparabile și în scopul realizării unei protecții legale efective a drepturilor, respectiv sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (1) Cod administrativ.

La 8 aprilie 2025 intimatul Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal a depus referință la cererea de recurs, prin care solicită respingerea recursului cu menținerea încheierii contestate.

Invocă că, recurentul Dabija Eduard solicitând suspendarea executării actelor administrative - decizia de regularizare nr. 300 din 12.12.2023 şi decizia de declanşarea procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr. 04 din 22.01.2024, nu a enunţat cazuri bine justificate şi nu a motivat care pagube iminente există în aceste cazuri, nu a indicat în ce constă prejudiciul ce poate fi creat prin acţiunea actului administrativ şi dacă acesta este iminent şi ireparabil.

Mai mult ca atât, reclamantul nu a argumentat necesitatea dispunerii suspendării actului administrativ individual contestat şi nici nu a arătat ce pagube sau perturbări ar condiţiona actele administrative în cauză, cu exepţia faptului că mijlocul de transport declarat prin acţiune de recurent a fost vândut altei persoane, contrar legii vamale, dar care nicidecum nu este absolvit de încheierea regimului vamal de admitere temporară pentru mijlocul de transport din speţă prin achitarea drepturilor de import indicate în decizia de regularizare nr. 300 din 12.12.2023 şi care a fost pusă în executare prin decizia de declanşare a procedurii de executare silită a obligaţiei vamale nr. 04 din 22.01.2024.

Menționează că la caz, prin încheierea din 05.03.2025, a fost constatat corect că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ în condiţiile art. 172 Cod Administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu au fost dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Totodată, deciziile emise de Biroul Vamal Nord, nu denotă o vădită ilegalitate sau netemeinicie, acestea reprezentând nişte documente de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmite de organele vamale, care servesc drept dovadă a apariţiei şi/sau anulării obligaţiei vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus şi a măsurilor de politică economică şi care sunt executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal.

În ceea ce priveşte motivul reglementat la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, de existenţă a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative individual

defavorabil, Biroul Vamal Nord comunică instanţei de recurs că, reclamantul Dabija Eduard nu a invocat şi nici nu a probat iminenţa producerii unui prejudiciu ireparabil care să afecteze drepturi fundamentale ale reclamantului şi să-i producă acesteia o importantă pagubă materială, dar şi morală, care să justifice aplicarea unor măsuri asiguratorii sub forma suspendării actelor administrative contestate. O măsură de executare pecuniară în eventualitatea intervenirii acesteia, este susceptibilă de a fi supusă procedurii de întoarcere a executării, astfel nu este aplicabil la caz indicele de ireparabilitate a măsurii de executare susceptibile de a fi realizată în baza deciziilor emise de Biroul Vamal Nord.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată şi normele legale relevante speţei, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Potrivit art. 241 alin. (3) Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu prevederile art. 194 alin.(1) Codul administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Conform art. 219 Codul administrativ, (1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi. (2) Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces. (4) Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În acest context, instanţa de recurs constată din actele cauzei reflectă următoarea stare de fapt.

La data de 31.03.2023, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. 510/2023 în privința lui Dabija Eduard în temeiul art. 287 alin. (17) Cod contravențional.

În baza deciziei emisă în cazul de contravenție vamală nr. 509/2023 din 31.03.2023 a fost recunoscut Dabija Eduard vinovat, fiindu-i aplicată sancțiune conform art. 278 alin. (17) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 70 u.c., cu obligarea scoaterii de pe teritoriul vamal al RM în termen de 30 zile a mijlocului de transport în cauză.

Ulterior, a fost emisă decizia de regularizare nr. 300 din 12.12.2023, prin care se indică să suma obligației vamale calculată spre încasare și penalitatea este în mărime de 239385,66 lei.

Potrivit deciziei nr. 4 a Biroului Vamal Nord cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor din 22.01.2024, s-a decis de a declanșa procedura de executare silită în privința debitorului – prin aplicarea modalităților de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților), amenzilor și a contravalorii mărfurilor potrivit art. 128 Codul vamal, în privința lui Dabija Eduard.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 martie 2025 s-a respins cererea înaintată de Dabija Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia, cu privire la suspendarea executării Deciziei de Regularizare nr.300 din 12.12.2023 și Deciziei nr.04 din 22.01.2024 cu privire la declanșarea procedurii de executare silită a datoriei vamale, a majorărilor de întârziere, amenzilor și a contravalorii mărfurilor emise de Biroul Vamal Nord al Serviciului Vamal al RM, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 7 martie 2025 Dabija Eduard prin intermediul avocatului Botnari Vitalia, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii.

Pentru a se expune asupra legalităţii şi temeiniciei încheierii contestate Colegiul civil şi de contencios administrativ remarcă faptul că suspendarea actului administrativ individual reprezintă o măsură urgentă şi provizorie care are finalitatea de a asigura o protecţie efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorităţii publice.

Conform art. 214 Cod administrativ, (1) Suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ.

Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică învestită cu soluţionarea cererii prealabile a

refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2)

Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2), (3) Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. (4) Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art.177 alin.(2) din Codul de procedură civilă nu se aplică. (5) Suspendarea executării poate fi condiţionată de plata unei cauţiuni, de îndeplinirea anumitor condiţii sau poate fi limitată în timp. (6) Dacă la momentul suspendării executării actului administrativ individual de către instanţa de judecată acesta este deja executat, instanţa dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care este real posibilă.

În interpretarea corectă a normei enunţate, instanţa de recurs reţine că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanţie a asigurării legalităţii - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operaţia de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanţie a asigurării legalităţii, ce intervine însă în cazuri de excepţie, în situaţii limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Art. 172 alin. (2) Cod administrativ stabileşte că motivele suspendării sunt: a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din sensul normei enunţate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiţii, care urmează a fi îndeplinite cumulativ, şi anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil şi existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanţa de recurs reţine că la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existenţa acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate şi probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşa dar cert fiind instituită obligaţia probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator, în vederea suspendării executării actului administrativ - existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Colegiul reţine că prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raţionament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condiţiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare. În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fară a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord subliniază că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului.

Cât priveşte cel de-al doilea temei prevăzut de legislator - existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, Colegiul reţine că scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia

solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziţii care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că în prezentul litigiu nu sunt întrunite temeiurile de suspendare prevăzute la art.172 din Codul administrativ, astfel că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art.172 Cod administrativ, care justifică suspendarea executării actului administrativ contestat, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu au fost dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Totodată, privind ilegalitatea actului administrativ, recurentul a invocat că toate motivele de fapt şi de drept privind ilegalitatea actelor administrative defavorabile au fost indicate în cererea de chemare în judecată, aici Colegiul civil remarcă că simplu fapt al dezacordului reclamantului cu actul administrativ menţionat şi contestarea acestuia nu prezumă existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil. Recurentul urmând să indice expres care în opinia sa iregularităţi au fost admise de intimat la emiterea actelor contestate şi care trezesc suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor contestate.

Cât privesc argumentele recurentului privind pagubele iminente şi ireparabile care ar putea să se producă prin nesuspendarea actului administrativ contestat, Colegiul civil remarcă faptul că recurentul doar a invocat eventuala survenire a acestora fără însă a le identifica şi reda atât primei instanţe cât şi instanţei de recurs în ce ar consta pagubele respective.

Subsecvent, argumentele recursului înaintat de Dabija Eduard nu constituie temei de casare a încheierii, motiv pentru care recursul declarat de Dabija Eduard prin intermediul avocatului Botnari Vitalia, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 martie 2025, se respinge.

În conformitate cu prevederile art.243 alin. (1) lit. b) Codul administrativ, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

D E C I D E:

Respinge recursul declarat de Dabija Eduard prin intermediul avocatului Botnari Vitalia, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 5 martie 2025, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Dabija

Eduard, reprezentat de avocatul Botnari Vitalia către Biroul Vamal Nord privind anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Elena Grumeza

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Natalia Costaș